Lietas Nr. C30578616
Lietas arhīva Nr. C-5786-16/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 2.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas
tiesnese I.Pujate,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Franci,
piedaloties prasītājai /pers. A/, prasītājas pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Jurim Raudzupem, atbildētājam /pers. B/, atbildētāja AS "Reverta" pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē Abrenes ielā 3, Rīgā, izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un AS "Reverta", lietā ar trešo personu Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr./numurs/ zvērinātu tiesu izpildītāju /pers.C/ par nekustamo īpašumu atzīšanu par laulātā atsevišķo mantu, to atsvabināšanu no piedziņas un piedziņas atzīmes dzēšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2016.gada 13.maijā /pers. A/ (turpmāk – prasītāja) iesniedza Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā prasības pieteikumu pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) un AS "Reverta" lietā ar trešo personu – zvērinātu tiesu izpildītāju /pers.C/ par nekustamo īpašumu atzīšanu par laulātā atsevišķo mantu, to atsvabināšanu no piedziņas un piedziņas atzīmes dzēšanu, un 2016.gada 17.maijā ierosināta civillieta.

[2] Prasības pieteikumā prasītāja norāda, ka 1980.gada 03.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju tika reģistrēta laulība.

2000.gada 22.jūnijā starp atbildētāju un prasītāju tika noslēgts laulības līgums, kurš nosaka laulāto mantisko attiecību veidu – visas mantas šķirtību. Tāpat Laulības līgums nosaka sekojošo:

- 1.2.punkts: "Ar šo līgumu tiek atceltas likumiskās mantiskās attiecības un noteikts, ka turpmāk Laulāto mantiskās attiecības veidojas uz mantas šķirtības pamata".

- 2.2.punkts: "Katram laulātajam, pēc šī Līguma noslēgšanas, pieder manta, kura viņam piederēja pirms laulības noslēgšanas, kā arī kustama un nekustama manta un saistības, ko katrs laulātais ieguvis uz sava vārda laulību noslēgšanas laikā pēc šī Līguma noslēgšanas".

- 2.5.punkts: "Laulība slaikā laulātie ir ieguvuši sekojošo mantu kā laulātā kopīpašumu, un tā tiek sadalīta šādi:
sievas īpašumā – kooperatīvais dzīvoklis nr./adrese/, kooperatīvā "Lielupe"; dzīvoklis nr./adrese/, kadastra reģistra nr./numurs/ […]".

- 2.6.punkts: "Par saviem parādiem un citām saistībām katrs Laulātais atbild tikai ar savu mantu".

2001.gada 19.janvārī Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ uz prasītājas vārda tika reģistrēts nekustamais īpašums, kas atrodas pēc adreses /adrese A/, ar kadastra Nr./numurs B/(pamats – 2000.gada 18.maija pirkuma līgums) (turpmāk – Īpašums 1).

2012.gada 25.janvārī Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/uz prasītājas vārda tika reģistrēts nekustamais īpašums, kas atrodas pēc adreses /adrese B/, ar kadastra Nr./numurs D/(pamats – 1993.gada 17.marta īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecība Nr.4-2566, 2011.gada 29.decembra zemes pirkuma līgums Nr.RD-11-1954-lī) (turpmāk – Īpašums 2).

2014.gada 16.janvārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa izdeva izpildu rakstu lietā Nr.2-6192/6 par 52 846,40 *euro* piedziņu no atbildētāja par labu AS "Reverta", reģ.Nr.40003074590.

Saskaņā ar 2016.gada 10.februāra Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr./numurs/zvērināta tiesu izpildītāja /pers.C/ lēmumu Nr.03266/086/2016-NOS izpildu lietā Nr.00458/086/2009 tiesu izpildītājs ir pieņēmis lēmumu par piedziņas vēršanas iespējamību uz atbildētājam it kā piederošo ½ daļu laulāto kopmantā no uz prasītājas vārda reģistrētajiem īpašumiem. Jo īpašumi it kā ir uzskatāmi par laulāto kopmantu.

2016.gada 14.aprīlī Rīgas rajona tiesa pieņēma lēmumu lietā Nr.C33469116 noraidīt prasītājas sūdzību par tiesu izpildītāja 2016.gada 10.februāra lēmumu Nr.03266/086/2016-NOS izpildu lietā Nr.00458/086/2009 tā kā neuzskatīja, ka jautājums par laulāto mantas piederību ir risināms Civilprocesa likuma 632.pantā noteiktajā kārtībā, bet gan Civilprocesa likuma 633.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā.

Civillikuma 89.panta pirmā daļa nosaka, ka: "Katrs laulātais patur mantu, kas piederējusi viņam pirms laulības, tāpat arī to mantu, ko viņš iegūst laulības laikā kā atsevišķu mantu," bet otrā daļa, ka: "Viss, ko laulība slaikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta […]," savukārt Civillikuma 91.panta pirmās daļas 3.punkts, ka: "Katra laulātā atsevišķa manta it sevišķi ir: […] manta, ko viens laulātais ieguvis bez atlīdzības laulība slaikā […]."

Prasītāja īpašumus ieguvusi tikai un vienīgi par no savas mātes /pers. F/, personas kods /personas kods/, bez atlīdzības laulības laikā saņemtajiem, tātad atbilstoši Civillikuma 1912.pantam – dāvinātājiem, privatizācijas sertifikātiem. Arī visus izdevumus saistībā ar īpašuma iegūšanu un nostiprināšanu maksājusi prasītāja un prasītājas māte, atbildētājs nav nekādā veidā piedalījies un palīdzējis prasītājai īpašumtiesību uz īpašumiem iegūšanas un nostiprināšanas procesā. Ņemot vērā, ka īpašumi nav iegūti kopīgi vai ar abu laulāto līdzekļiem, vai ar otra laulātā palīdzību, kā arī to, ka tie ir iegūti bez atlīdzības laulības laikā, tie ir uzskatāmi par laulības laikā iegūtu atsevišķu mantu, ko tādējādi prasītājai ir tiesības paturēt.

Šādu secinājumu arī var izdarīt no tiesu prakses. 2012.gada Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta tiesu prakses apkopojumā par laulāto kopīgās mantas dalīšanu ir izteikta atziņa, ka, lemjot par to, vai nekustamais īpašums ir atzīstams

par laulāto kopīgu mantu vai par viena laulātā atsevišķu mantu, ir jāņem vērā katra laulātā izdarītais sertifikātu ieguldījums nekustamā īpašuma iegādē par privatizācijas sertifikātiem. Ja nekustamā īpašuma iegādē ir tikuši izmantoti tikai vienam laulātajam piederoši privatizācijas sertifikāti vai sertifikāti, kas bijuši šim laulātajam uzdāvināti, tad konkrētais nekustamais īpašums ir atzīstams par viena laulātā atsevišķu mantu. Savukārt, ja nekustamā īpašuma iegādē ir ieguldīti arī otram laulātajam piederošie vai viņam uzdāvinātie privatizācijas sertifikāti, tad nekustamais īpašums ir atzīstams par abu laulātā kopīgu mantu, atbilstoši abu laulāto izdarīto ieguldījumu daļām.

Tā, piemēram, ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas spriedumu (lietā Nr.C04251505 PAC-0064, 2007.gads) prasītājas prasība par īpašuma tiesību atzīšanu uz laulāto kopmantu tika noraidīta tā kā prasītājas vīrs iegādājās strīdus īpašumu par saviem personīgajiem un no vecākiem mantotajiem privatizācijas sertifikātiem. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta nosprieda, ka atbilstoši Civillikuma 91.panta 3.punktam šīs dzīvokļa īpašums ir uzskatāms par viena laulātā atsevišķu mantu, jo prasītājas vīrs to ieguva bez atlīdzības laulības laikā, un prasītājas apgalvojums, ka sertifikātus ieķīlāja un izpirka par abu kopējiem līdzekļiem, nevar būt par pamatu īpašuma tiesību atzīšanai uz dzīvokļa īpašumu, kā arī lietā nav iegūti tieši pierādījumi par to, ka ar kopējiem līdzekļiem būtu izpirkti ieķīlātie sertifikāti.

Līdzīgi lēma Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta 2009.gada 25.jūnijā civillietā Nr.C34054506, kur tā apmierināja prasītāja prasību par nekustamā īpašumu atzīšanu par laulātā atsevišķu mantu tā kā prasītājs strīdus īpašumu iegādājās par privatizācijas sertifikātiem, ko tam bija uzdāvinājis tēvs, lai arī dāvinājumu tajā laikā neesot varējuši noformēt, jo nav bijuši izņemti attiecīgi radniecību apliecinoši dokumenti. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta secināja, ka tai nav pamata apšaubīt to, ka pēc būtības privatizācijas sertifikāti ir tikuši uzdāvināti. Savukārt darījuma noslēgšanai ir svarīga pušu griba; prasītāja tēvs faktiski gribēja uzdāvināt savam dēlam sertifikātus dzīvokļa privatizācijai, nevis tos pārdot, iegūstot par tiem atlīdzību un materiālu labumu, un atbilstoši Civillikuma 1439.panta noteikumiem ir spēkā patiesi gribētais, kas apslēpts aiz cita darījuma, šajā gadījumā – pirkuma. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta atzina, ka sertifikāti prasītājam piešķirti bez atlīdzības un, atbilstoši Civillikuma 1912.pantam, šis darījums ir atzīstams par dāvinājumu, bet saskaņā ar Civillikuma 91.panta pirmās daļas 3.punktu par šiem sertifikātiem privatizētais dzīvoklis atzīstams par prasītāja atsevišķo mantu.

Civillikuma 114.pants nosaka, ka laulātie var savas mantiskās tiesības nodibināt, pārgrozīt un izbeigt ar laulības līgumiem, bet Civillikuma 117.pants: "Ja laulības līgumā noteikta visas laulāto mantas šķirtība, katrs laulātais ne vien patur viņam pirms laulības piederējušo mantu, bet arī laulības laikā var to patstāvīgi iegūt, lietot un ar to rīkoties neatkarīgi no otra laulātā."

Laulību līguma 2.1.punkts nosaka laulāto mantisko attiecību veidu - visas mantas šķirtību. Tas nozīmē, ka prasītājas laulības laikā iegūtā manta - īpašumi, tiesības uz kuriem prasītāja ieguvusi laulības laikā pirms Laulību līguma noslēgšanas, bet kurus viņa koroborējusi zemesgrāmatā laulību laikā pēc Laulību līguma noslēgšanas, ir viņas patstāvīgi, neatkarīgi no otra laulātā - atbildētāja - iegūtā manta.

Saskaņā ar Civillikuma 91.panta pirmās daļas 1.punktu: "Katra laulātā atsevišķa manta it sevišķi ir [...] manta, kas laulātajam piederējusi pirms laulības vai ko laulātie līgumā noteikuši par atsevišķu mantu."

Laulību līguma 2.2.punkts nosaka, ka katram laulātajam pēc Laulību līguma noslēgšanas pieder manta, kura viņam piederēja pirms laulības noslēgšanas, kā arī manta, ko katrs laulātais ieguvis uz sava vārda laulību noslēgšanas laikā pēc Laulību līguma noslēgšanas. Civillikuma 993.panta pirmā daļa nosaka, ka: "Nodošana vien vēl nenodibina nekustama īpašuma Ieguvējam īpašuma tiesību: to iegūst tikai ar iegūšanas tiesiskā pamata un par to izgatavotā akta ierakstīšanu zemes grāmatās," bet 994.panta pirmā daļa, ka: "Par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās," un otrā daļa, ka: "Līdz ierakstīšanai zemes grāmatās nekustama īpašuma ieguvējam pret trešām personām nav nekādu tiesību: viņš nevar izlietot nevienu no priekšrocībām, kas saistītas ar īpašumu, un viņam jāatzīst par spēkā esošu visa uz šo nekustamo īpašumu attiecošās tās personas darbība, kura pēc zemes grāmatām apzīmēta par šā īpašuma īpašnieku [...]." Tādējādi ir secināms, ka prasītāja ir nostiprinājusi tiesības uz īpašumiem ar brīdi, kad notikusi īpašumu koroborācija zemesgrāmatā, tātad - pēc Laulību līguma noslēgšanas un Laulību līguma 2.2.punkta darbības periodā. Šāds secinājums ir pretējs tiesu izpildītāja uzskatam, ka prasītāja īpašumus ieguvusi laikā, uz kuru nav attiecināms Laulību līguma 2.2.punktā minētais darbības periods, un tādējādi ir vēršama piedziņa pret prasītājas īpašumiem par atbildētāja parādiem.

Vēl jo vairāk, Civillikuma 1404.pantā nostiprinātais princips, ka darījumā ir svarīga pušu griba liek pievērst uzmanību Laulību līguma 2.5.punktam, kas nosauc īpašumus kā prasītājas atsevišķo mantu. Lai ari Laulību līguma noslēgšanas brīdī prasītājai vēl bija tikai tiesības uz īpašumiem, taču tās nebija koroborētas zemesgrāmata, ir skaidri saskatāms prasītājas un atbildētāja nodoms norādīt īpašumus kā prasītājas atsevišķo mantu.

Juridiskajā literatūrā ir nostiprinājies princips, ka "Tas apstāklis, ka zemesgrāmatā nav ierakstīta CL 91.p.2.d.2.teikumā un ZGL 16.d.1.punktā paredzētā piebilde par laulātā atsevišķo mantu, pats par sevi neatspēko CL 994.p.l.d. paredzēto nekustamas lietas piederības prezumpciju un vēl jo vairāk - neliecina par to, ka attiecīgā nekustamā lieta ir laulāto kopīgās mantas objekts (CL 89.p.2.d. izpratnē). Citiem vārdiem, viena laulātā īpašuma tiesības nostiprinājums zemesgrāmatā (arī tad, ja zemesgrāmatā nav ierakstīta minētā piebilde) ir pietiekams pierādījums viņa individuālai īpašuma tiesībai uz attiecīgo nekustamo lietu." Ņemot vērā to, ka īpašumi ir reģistrēti tikai uz prasītājas vārda, prasītājai ir individuālas īpašuma tiesības uz īpašumiem.

Civillikuma 100.panta pirmā daļa nosaka, ka: "Viena laulātā manta neatbild par otra laulātā saistībām," bet otrā daļa, ka: "Ja par viena laulātā parādiem vērsta piedziņa uz otra laulātā atsevišķo mantu, pēdējais var prasīt, lai šo mantu atsvabina no piedziņas." Tā paša likuma 121.pants nosaka, ka: "Par saviem parādiem katrs laulātais atbild ar savu mantu." Tāpat Laulību līguma 2.6.punkts nosaka, ka: "Par saviem parādiem un citām saistībām katrs Laulātais atbild tikai ar savu mantu." Ņemot vērā prasības izklāstītos apstākļus, kā arī šajā sadaļā minētās normas, Prasītājas manta - īpašumi - ir atsvabināma no parādu piedziņas izpildu lietā Nr.00458/086/2009.

Ievērojot minēto, prasītāja lūdz tiesu:

1) atzīt īpašumu, kas atrodas pēc adreses /adrese/, Rīga, reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ ar kadastra Nr./numurs F/, par /pers. A/, p.k. /personas kods/, atsevišķo mantu;

2) atzīt īpašumu, kas atrodas pēc adreses /adrese B/, reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/ar kadastra Nr./numurs G/, par /pers. A/, p.k./personas kods/, atsevišķo mantu;

3) atsvabināt īpašumu, kas atrodas pēc adreses /adrese A/, reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/ar kadastra Nr./numurs F/, no parādu piedziņas izpildu lietā Nr.00458/086/2009;

4) atsvabināt īpašumu, kas atrodas pēc adreses /adrese B/, reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/ar kadastra Nr./numurs G/, no parādu piedziņas izpildu lietā Nr.00458/086/2009;

5) dzēst piedziņas atzīmi, kas ierakstīta uz /pers. A/, p.k./personas kods/, vārda reģistrēta īpašuma, kas atrodas pēc adreses /adrese

A/, kadastra Nr./numurs F/, Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ II daļas 2.iedaļā - ieraksta Nr.1.1 un Nr.1.2;

6) dzēst piedziņas atzīmi, kas ierakstīta uz /pers. A/, p.k./personas kods/, vārda reģistrēta īpašuma, kas atrodas pēc adreses /adrese B/, kadastra Nr/numurs/, Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /numurs/ II daļas 2.iedaļā - ieraksta Nr.1.1. un Nr.1.2,

7) piedzīt solidāri no /pers. B/, p.k./personas kods/, un AS "Reverta", reģ.Nr.40003074590, par labu /pers. A/, p.k./personas kods/, visus tiesāšanās izdevumus.

[3] 2016.gada 08.jūnijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemti atbildētāja /pers. B/ sniegtie paskaidrojumi.

Paskaidrojumos atbildētājs /pers. B/ norāda, ka 1980.gada 3.oktobrī starp atbildētāju un prasītāju, tika reģistrēta laulība. 2000.gada 22.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts laulību līgums, kurā tika noteikts laulāto mantisko attiecību veidu - visas mantas šķirtība. Tāpat laulību līgumā tika noteikts, ka īpašumi, kas atrodas pēc adreses /adrese A/, ar kadastra Nr./numurs F/, un pēc adreses /adrese B/, ar kadastra Nr./numurs G/, ir prasītājas atsevišķā manta. Atbildētājs paskaidro, ka minētie īpašumi tika minēti kā prasītājas atsevišķā manta tā kā tos viņa ieguva bez atbildētāja līdzdalības un palīdzības par savas mātes /pers. F/, p.k. /personas kods/, dāvinātajiem privatizācijas sertifikātiem. Visas darbības, kas saistītas ar īpašumu nostiprināšanu veica prasītāja un viņas māte /pers. F/.

Ņemot vērā minēto, prasītājas prasību atbildētājs atzīst pilnīgi un uzskata, ka minētie īpašumi ir atzīstami par prasītājas atsevišķo mantu, ir atsvabināmi no parādu piedziņas par atbildētāja parādiem izpildu lietā Nr.00458/086/2009, kā arī ir dzēšamas piedziņas atzīmes, kas ierakstītas uz minētajiem īpašumiem.

Atbildētājs papildus informē, ka laulības līgumu nevarēja slēgt agrāk, jo nebija atjaunota šāda iespēja Latvijas Republikas likumdošanā. Prasītājas un atbildētāja laulības līgums ir viens no pirmajiem atjaunotajā Latvijā.

[4] 2016.gada 13.jūnijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemti Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr./numurs/ zvērināta tiesu izpildītāja /pers.C/ sniegtie paskaidrojumi.

Paskaidrojumos norādīts, ka Civilprocesa likuma 633.pants skaidri norāda citu personu tiesību aizsardzības kārtību nolēmuma izpildē, un, proti, saskaņā ar minētās likuma normas 1.daļu, persona, kura uzskata, ka tai ir kādas tiesības uz aprakstīto kustamo mantu vai nekustamo īpašumu, uz kuru tiek vērsta piedziņa, vai tā daļu, jāceļ prasība tiesā pēc vispārējās lietu piekritības, savukārt panta 2.daļa nosaka, ka prasība par mantas izslēgšanu no aprakstes akta, piedziņas atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā vai cita prasība ceļama pret parādnieku un piedzinēju.

Pārbaudot lietas materiālus par prasītājas prasības pieteikumā minētajiem apstākļiem tiesu izpildītājs paskaidro, ka tiesu izpildītāja lietvedībā atrodas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 16.01.2004. izdotais izpildu raksts lietā Nr.2-6192/6 par piedziņu 52 846,40 *euro* apmērā no /pers. B/, p.k./personas kods/, par labu AS Reverta, reģ.Nr.40003074590.

Izpildu lietas ietvaros, Civilprocesa likuma 632.panta kārtībā 2016.gada 25.februārī Rīgas rajona tiesā tika iesniegta prasītājas pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Jura Raudzepa sūdzība par zvērināta tiesu izpildītāja darbībām izpildu lietā, vēršot piedziņu uz parādniekam /pers. B/ piederošo 1/2 domājamo daļu laulāto kopmantā no uz /pers. A/ vārda reģistrētā nekustamā īpašuma /adrese B/, un /adrese/ Rīga.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 14.aprīļa lēmumu lietā Nr.C33469116 tika noraidīta prasītājas sūdzība par tiesu izpildītāja darbībām. Līdz šo paskaidrojumu sniegšanas brīdim tiesu izpildītāja rīcībā nav ziņu par tiesas nolēmuma stāšanos likumīgā spēkā.

Ar šo, tiesu izpildītājs paskaidro, ka nepiekrīt prasītājas prasībai daļā par nekustamo īpašumu /adrese B/, un /adrese/ atsvabināšanu no parādu piedziņas izpildu lietā Nr.00458/086/2009 un piedziņas atzīmju dzēšanai.

[5] 2016.gada 20.jūnijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemti AS "Reverta" sniegtie paskaidrojumi.

Paskaidrojumos norādīts, ka prasītājas prasība uzskatāma par nepamatotu un pilnībā noraidāmu sekojošu apsvērumu dēļ.

Strīdus nekustamais īpašums /adrese C/, uz Prasītājas vārda reģistrēts 19.01.2001, pamatojoties uz 2000.gada 18.maija pirkuma līgumu. Savukārt, nekustamais īpašums /adrese B/, uz Prasītājas vārda reģistrēts 25.01.2012., pamatojoties uz 1993.gada 17.marta īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecību Nr.4-2566 un 2011.gada 29.decembra zemes pirkuma līgums Nr.RD-ll-1954-lī.

Laulība starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/ tika noslēgta 1980.gada 3.oktobrī. Savukārt, atbilstoši Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2015.gada 2.decembra izziņai Nr.2-7-213480, laulības līgums starp Prasītāju un /pers. B/ noslēgts 2000.gada 22.jūnijā, nosakot laulāto visas mantas šķirtību.

Ņemot vērā augstāk minēto, konstatējams, ka abi nekustamie īpašumi uz prasītājas vārda ir reģistrēti pēc laulības noslēgšanas, bet pirms laulības līguma noslēgšanas, tādēļ ir pamats šos īpašumus uzskatīt par laulāto kopmantu.

Turklāt, Civillikuma 115.panta otrajā daļā ir noteikts, ka, lai laulības līgumiem piešķirtu saistošu spēku pret trešajām personām, tie ierakstāmi laulāto mantisko attiecību reģistrā un par nekustamo mantu - arī zemes grāmatās.

Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumos Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/ nav izdarītas atzīmes par to, ka strīdus nekustamie īpašumu ir viena laulātā atsevišķa manta.

AS "Reverta" lūdz prasītājas prasību par nekustamo īpašumu atzīšanu par laulātā atsevišķo mantu, to atsvabināšanu no piedziņas un piedziņas atzīmes dzēšanu, noraidīt pilnībā.

[6] Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis norādīja, ka uztur tiesā iesniegto prasību uz tajā norādītajiem pamatiem, kā arī sniedza paskaidrojumos atbilstoši prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un argumentiem.

Papildus paskaidroja, ka prasītāja īpašuma tiesības uz nekustamajiem īpašumiem ieguvusi pirms laulības līguma noslēgšanas, izmantojot privatizācijas sertifikātus, kurus ieguvusi kā dāvinājumu no savas mātes un atbildētājs /pers. B/ nav piedalījies nekustamo īpašumu iegādē. Arī laulības līgumā puses vienojušās, ka šie nekustamie īpašumi ir uzskatāmi par prasītājas atsevišķo mantu.

[6.1] Tiesas sēdē atbildētājs /pers. B/ atzina iesniegto prasību pilnā apmērā, par ko parakstījās tiesas sēdes protokola pielikumā.

Papildus paskaidroja, ka dzīvokļa īpašums /adrese/, piederēja prasītājas mātei un prasītāja to privatizēja par sertifikātiem, kurus prasītājai uzdāvināja viņas māte. Tā kā atbildētājs jau kopš 1989.gada veica maksājumus par labu Parex bankai, līdz ar to atbildētājam nebija līdzekļu, lai piedalītos dzīvokļa īpašuma /adrese/, iegādē, un abi nekustamie īpašumi ir atzīstami par prasītājas atsevišķo mantu, par ko puses vienojušās arī noslēgtajā laulības līgumā.

[6.2] Tiesas sēdē atbildētājs AS "Reverta" prasību neatzina un lūdza prasību noraidīt, pamatojoties uz tiesā iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem un apsvērumiem. Norādīja, ka laulības līgums nav ierakstīts zemesgrāmatā, līdz ar to tiesu izpildītājam un piedzinējam ir tiesības paļauties uz publiski pieejamās informācijas ticamību. Gadījumā, ja prasība tiktu apmierināta, lūdza atsvabināt a/s "Reverta" no tiesvedības izdevumu segšanas.

[6.3] Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr./numurs/zvērināts tiesu izpildītājs /pers.C/ uz tiesas sēdi nav ieradies. Pēc tiesas sēdes tiesas sastāvā tika saņemts zvērināta tiesu izpildītāja iesniegums, kurā tiesu izpildītājs lūdz izskatīt lietu bez zvērināta tiesu izpildītāja

klātbūtnes, jo nozīmētajā tiesas sēdes laikā tiesu izpildītājam paredzēts veikt izpildu darbības citā izpildu lietā. Papildus tiesu izpildītājs norādījis, ka nepiekrīt prasībai daļā par nekustamo īpašumu atsvabināšanu no parādu piedziņas un piedziņas atzīmju dzēšanu.

M o t ī v u d a ļ a

Uzklausot lietas dalībnieku sēdē sniegtos paskaidrojumus, pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

[7] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa paredz, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 633.panta pirmās daļas prasībām personai, kura uzskata, ka tai ir kādas tiesības uz aprakstīto mantu vai nekustamo īpašumu, uz kuru tiek vērsta piedziņa, vai tā daļu, jāceļ tiesā pēc vispārējās lietu piekritības. Prasība par mantas izslēgšanu no aprakstes akta ceļama pret parādnieku un piedzinēju.

[8] Atbilstoši Civilprocesa likuma 538.panta prasībām tiesas spriedumi izpildāmi pēc to stāšanās likumīgā spēkā.

No lietas materiāliem izriet, ka Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr./numurs/zvērināta tiesu izpildītāja /pers.C/ lietvedībā atrodas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2004.gada 16.janvārī izdotais izpildu raksts lietā Nr.2-6192/6, ar kuru saistību bezstrīdus piespiedu izskatīšanas kārtībā solidāri no /pers. B/ un a/s "Rinko" par labu a/s "Parekss banka" piedzīti LVL 39 226,26 *(lietas 64.lapa)*.

2009.gada 9.aprīlī piedzinējs vērsies pie zvērināta tiesu izpildītāja ar lūgumu pieņemt izpildei Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas izsniegto izpildu rakstu par LVL 37 140,66 (52 846,40 *euro*) piedziņu no /pers. B/ par labu AS "Reverta" (turpmāk – izpildu raksts), vēršot piedziņu uz parādnieka naudas līdzekļiem, kustamo un nekustamo mantu, un, pamatojoties uz minēto pieteikumu un izpildu rakstu, ievesta izpildu lieta Nr.00458/086/2009 (turpmāk – izpildu lieta).

Civilprocesa likuma 570.panta pirmā daļa, kas reglamentē piedziņas vēršanu uz fiziskās personas mantu, noteic, ka piedziņu vērš uz fiziskās personas mantu, arī uz šīs personas daļu kopīpašumā un laulāto kopmantā, kā arī likumā noteiktajos gadījumos – uz laulāto mantas kopību.

[9] Pārbaudot datus Vienotajā migrācijas informācijas sistēmā, redzams, ka prasītājas /pers. A/ un atbildētāja /pers. B/ laulība noslēgta 1980.gada 3.oktobrī.

[10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 600.panta otrās daļas prasībām, vēršot piedziņu uz nekustamo īpašumu, tiesu izpildītājs iesniedz zemesgrāmatu nodaļai nostiprinājuma lūgumu par piedziņas atzīmes ierakstīšanu.

[10.1] Atbilstoši ierakstam Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/(kadastra Nr./numurs F/) /pers. A/ 2001.gada 19.janvārī nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.109 un pie dzīvokļa īpašuma piederošā kopīpašuma 524/89510 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas /adrese/ *(lietas 11.lapa)*.

Īpašuma tiesības uz minēto nekustamo īpašumu prasītājai nostiprinātas, pamatojoties uz 2000.gada 18.maija pirkuma līgumu.

Zemesgrāmatas nodalījumā nav izdarīta atzīme par to, ka minētais nekustamais īpašums ir prasītājas atsevišķā manta.

Ņemot vērā minēto, zvērināts tiesu izpildītājs, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2004.gada 16.janvārī izdoto izpildu rakstu lietā Nr.2-6192/6, 2015.gada 24.novembrī iesniedzis zemesgrāmatu nodaļā nostiprinājuma lūgumu Nr.15136/086/2015-NOS, uz kura pamata zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ izdarīta atzīme par piedziņas vēršanu uz /pers. B/ ½ domājamo daļu no laulāto kopmantas *(lietas 11.lapa)*.

[10.2] Atbilstoši ierakstam Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/(kadastra Nr./numurs G/) /pers. A/ 2012.gada 25.janvārī nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.11 un 5570/244990 kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/ *(lietas 12.lapa)*.

Īpašuma tiesības uz minēto nekustamo īpašumu prasītājai nostiprinātas, pamatojoties uz 1993.gada 17.marta īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecību Nr.4-2566 un 2011.gada 29.decembra zemes pirkuma līgumu Nr.RD-11-1954lī.

Zemesgrāmatas nodalījumā nav izdarīta atzīme par to, ka minētais nekustamais īpašums ir prasītājas atsevišķā manta.

Ņemot vērā minēto, zvērināts tiesu izpildītājs, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2004.gada 16.janvārī izdoto izpildu rakstu lietā Nr.2-6192/6, 2015.gada 24.novembrī iesniedzis zemesgrāmatu nodaļā nostiprinājuma lūgumu Nr.15133/086/2015-NOS, uz kura pamata zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/izdarīta atzīme par piedziņas vēršanu uz /pers. B/ piederošo ½ domājamo daļu laulāto kopmantā *(lietas 12.lapa)*.

[11] Atbilstoši Civillikumā ietvertajam laulāto mantisko tiesību regulējumam, laulāto starpā var pastāvēt laulāto likumiskās mantiskās attiecības vai laulāto līgumiskās mantiskās attiecības.

Saskaņā ar Civillikuma 116.panta prasībām laulības līgumā tā slēdzēji var laulāto likumisko mantisko attiecību vietā noteikt visas laulāto mantas šķirtību vai kopību.

No lietai pievienotā laulības līguma redzams, ka laulātie 2000.gada 22.jūnijā noslēguši laulības līgumu par visas mantas šķirtību. Līguma 2.2.punktā laulātie vienojušies, ka katram laulātajam pēc šī līguma noslēgšanas pieder manta, kura viņam piederēja pirms laulības noslēgšanas, kā arī kustama un nekustama manta un saistības, ko katrs laulātais ieguvis uz sava vārda laulības noslēgšanas laikā pēc šī līguma noslēgšanas.

Līguma 2.5.punktā laulātie vienojušies, ka sievas īpašumā ir dzīvoklis Nr.11, /adrese/ un dzīvoklis Nr.109, /adrese/ *(lietas 10.lapa)*. Laulāto mantiskās attiecības reģistrētas Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra laulāto mantisko attiecību reģistrā 2000.gada 22.jūnijā *(lietas 10.lapa)*.

Ņemot vērā minēto, atzīstams, ka no laulības noslēgšanas 1980.gada 3.oktobrī līdz laulāto līgumisko attiecību nodibināšanai 2000.gada 22.jūnijā prasītājas un atbildētāja starpā pastāvēja laulāto likumiskās mantiskās attiecības.

Saskaņā ar Civillikuma 115.panta otro daļu, lai laulības līgumiem piešķirtu saistošu spēku pret trešajām personām, tie ierakstāmi laulāto mantisko attiecību reģistrā un par nekustamo mantu – arī zemes grāmatās. No lietas materiāliem pievienotajiem dokumentiem izriet, ka laulības līgums nav ierakstīts zemesgrāmatā un līdz ar to arī zemesgrāmatā nav izdarīts ieraksts par to, ka strīdus nekustamie īpašumi ir prasītājas atsevišķā manta.

Atbilstoši Zemesgrāmatu likuma 1.panta prasībām zemesgrāmatās ieraksta nekustamus īpašumus un nostiprina ar tiem saistītās

tiesības. Zemesgrāmatas ir visiem pieejamas un to ierakstiem ir publiska ticamība.

Ņemot vērā to, ka laulības līgums zemesgrāmatā nav ierakstīts un zemesgrāmatā nav izdarīts ieraksts par to, ka strīdus nekustamie īpašumi ir prasītājas atsevišķā manta, savukārt nekustamie īpašumi iegūti pēc laulības noslēgšanas, taču pirms laulības līguma par visas mantas šķirtību noslēgšanas, tiesa atzīst, ka tiesu izpildītājam bija pamats vērsties zemesgrāmatā ar lūgumu par piedziņas atzīmes izdarīšanu uz minētajiem nekustamajiem īpašumiem.

[12] Saskaņā ar Civillikuma 91.panta otrās daļas prasībām tas, ka zināma manta ir atsevišķa, jāpierāda tam laulātajam, kas to apgalvo.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 633.panta pirmās daļas prasībām, persona, kura uzskata, ka tai ir kādas tiesības uz aprakstīto kustamo mantu vai nekustamo īpašumu, uz kuru tiek vērsta piedziņa, vai tā daļu, jāceļ prasība tiesā pēc vispārējās lietu piekritības.

Lietā pastāvošais strīds izriet no prasītājas apgalvojuma, ka minētie nekustamie īpašumi – /adrese/, un /adrese/, ir atzīstami par prasītājas /pers. A/ atsevišķo mantu un līdz ar to atsvabināmi no parādu piedziņas izpildu lietā, dzēšot zemesgrāmatas nodalījumā ierakstīto piedziņas atzīmi uz nekustamajiem īpašumiem.

[13] Saskaņā ar Civillikuma 89.pantu, kas reglamentē laulāto likumiskās mantiskās attiecības, katrs laulātais patur mantu, kas piederējusi viņam pirms laulības, tāpat arī to mantu, ko viņš iegūst laulības laikā kā atsevišķu mantu. Viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās.

Civillikuma 91.pants noteic, ka katra laulātā atsevišķā manta it sevišķi ir: 1) manta, kas laulātajam piederējusi pirms laulības vai ko laulātie līgumā noteikuši par atsevišķu mantu; 2) priekšmeti, kas noder tikai viena laulātā personīgai lietošanai vai vajadzīgi viņa patstāvīgā darbā; 3) manta, ko viens laulātais ieguvis bez atlīdzības laulības laikā; 4) laulātā atsevišķās mantas ienākumi, kas nav nodoti ģimenes un kopīgās mājsaimniecības vajadzībām; 5) manta, ar ko atvietota iepriekšējos (1.—4.) punktos minētā manta.

[14] Prasības pieteikumā prasītāja lūgusi atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese E/, ir prasītājas atsevišķā manta.

No lietai pievienotās apliecības par īpašuma tiesībām uz dzīvokli līdz dzīvojamās mājas privatizācijai (kadastra reģistra Nr./numurs/) izriet, ka prasītāja, pamatojoties uz Centrālās dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 1998.gada 8.decembra lēmumu Nr.24, ieguvusi īpašuma tiesības līdz dzīvojamās mājas privatizācijai uz dzīvokli Nr.109, /adrese/ un lēmumā noteiktie 104,80 sertifikāti ir ieskaitīti Latvijas Hipotēku un zemes bankā 1998.gada 19.decembrī un Ls 20 par dzīvojamās mājas sagatavošanu privatizācijai ir ieskaitīti Latvijas Hipotēku un zemes bankā 1998.gada 19.decembrī *(lietas 28.lapa)*.

2000.gada 18.aprīlī prasītājai nosūtīts paziņojums par pirkuma līguma slēgšanu un 2000.gada 18.maijā starp Centrālo dzīvojamo māju privatizācijas komisiju un prasītāju /pers. A/ noslēgts pirkuma līgums, ar kuru prasītāja kā vienīgā privatizācijas objekta īpašniece iegādājusies dzīvokli Nr.109, /adrese/ *(lietas 29.lapa)*. Līguma 5.punktā norādīts, ka pirkuma maksa par objektu ir 104,80 sertifikāti, kurus prasītāja kā pircēja pilnā apmērā ir samaksājusi Latvijas Hipotēku un zemes bankas sertifikātu uzkrāšanas kontā *(lietas 29.lapa)*, u n 2000.gada 11.decembrī prasītāja sagatavojusi nostiprinājuma lūgumu nekustamā īpašuma ierakstīšanai zemesgrāmatā *(lietas 30.lapa)*.

Pamatojoties uz 2005.gada 10.oktobra uzaicinājumu privatizēt zemes gabalu, 2005.gada 20.oktobrī starp valsts aģentūru "Mājokļu aģentūra" un prasītāju /pers. A/ noslēgta vienošanās par zemes gabala nodošanu īpašumā bez atlīdzības, ar kuru prasītāja kā privatizētāja saņēmusi īpašumā 524/895100 domājamās daļas no zemes gabala /adrese/, vienojoties, ka minēto objektu iegūst īpašumā vienīgi privatizētāja *(lietas 33.lapa),* un 2005.gada 31.oktobrī prasītāja sagatavojusi nostiprinājuma lūgumu jaunu tiesību nostiprināšanai *(lietas 34.lapa)*.

[14.1] Lietai pievienotā dzimšanas apliecības /numurs/kopija un dati Vienotajā migrācijas informācijas sistēmā apstiprina, ka /pers. A/ (pēc laulības noslēgšanas – /pers. A/) māte ir /pers. P/ *(lietas 37.lapa)*, savukārt /pers. P/, pamatojoties uz likumu "Par zemes privatizāciju lauku apvidos", piešķirta kompensācija privatizācijas sertifikātos *(lietas 36.lapa)*.

Lietai pievienotā /pers. A/ privatizācijas sertifikātu grāmatiņas kopija apstiprina, ka prasītāja /pers. A/ 1998.gada 5.decembrī saņēmusi dāvinājumā 105 privatizācijas sertifikātus, savukārt 1998.gada 19.decembrī no dāvinājumā saņemtajiem sertifikātiem 104,80 sertifikāti ir norakstīti, līdz ar to secināms, un par to lietā nepastāv strīds, ka minētos sertifikātus prasītāja /pers. A/ saņēmusi bez atlīdzības laulības laikā kā dāvinājumu no savas mātes /pers. P/, un bez atlīdzības iegūtos privatizācijas sertifikātus prasītāja izmantojusi nekustamā īpašuma /adrese E/, iegādei.

Tāpat lietas materiāliem pievienotie dokumenti apstiprina, ka prasītāja un prasītājas māte /pers. P/ ir veikušas maksājumus, kas saistīti ar minētā nekustamā īpašuma nostiprināšanu zemesgrāmatā *(lietas 31., 34.lapa)*.

[14.2] Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 14.maija spriedumā lietā Nr.SKC-209, "mantas iegūšanas fakts laulības kopdzīves laikā pats par sevi nedod pamatu uzskatīt šo mantu par kopīgu mantu, uz kuru attiecināmi Civillikuma 89.panta otrās daļas noteikumi, ka viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta".

Atbilstoši Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada tiesu prakses apkopojumā par laulāto kopīgas mantas dalīšanu paustajām atziņām, "ja privatizācijas sertifikāti vienam laulātajam ir piešķirti bez atlīdzības laulības laikā, tad, atbilstoši Civillikuma 1912.pantam, šis darījums ir atzīstams par dāvinājumu, bet saskaņā ar Civillikuma 91.panta pirmās daļas 3.punktu par šiem sertifikātiem privatizētais dzīvoklis atzīstams par šī laulātā atsevišķo mantu".

Tāpat minētā tiesu prakses apkopojumā ir norādīts, ka "lemjot par to, vai nekustamais īpašums ir atzīstams par laulāto kopīgu mantu vai par viena laulātā atsevišķu mantu, ir jāņem vērā katra laulātā izdarītais sertifikātu ieguldījums nekustamā īpašuma iegādē par privatizācijas sertifikātiem. Ja nekustamā īpašuma iegādē ir tikuši izmantoti tikai vienam laulātajam piederoši privatizācijas sertifikāti vai sertifikāti, kas bijuši šim laulātajam uzdāvināti, tad konkrētais nekustamais īpašums ir atzīstams par viena laulātā atsevišķu mantu".

[14.3] Ievērojot minēto, kā arī ņemot vērā lietā esošos pierādījumus, kas apstiprina, ka prasītāja /pers. A/ laulības laikā bez atlīdzības no savas mātes /pers. P/ kā dāvinājumu saņēmusi privatizācijas sertifikātus, kurus izmantojusi nekustamā īpašuma /adrese E/, iegādei, kā arī lietā nav pierādījumu faktam, ka atbildētājs /pers. B/ ar saviem līdzekļiem vai savas darbības palīdzību būtu piedalījies minētā nekustamā īpašuma iegūšanā, tiesa atzīst, ka prasība par nekustamā īpašuma /adrese E/ atzīšanu par prasītājas atsevišķo mantu ir pamatota un apmierināma, jo minētais nekustamais īpašums Civillikuma 91.panta pirmās daļas 3.punkta izpratnē uzskatāms par mantu, ko prasītāja ieguvusi bez atlīdzības laulības laikā.

Tāpat tiesa atzīst par pamatotu prasītājas argumentu, ka konkrētajā gadījumā saskaņā ar Civillikuma 1404.patna prasībām ir jāņem vērā dalībnieku gribas izteikums, proti apstāklī, ka minēto nekustamo īpašumu laulības līgumā laulātie noteikuši kā prasītājas atsevišķo mantu, ir nepārprotami pausta pušu griba minētā nekustamā īpašuma atzīšanai par prasītājas atsevišķo mantu arī atbilstoši Civillikuma

91.panta pirmās daļas 1.punkta prasībām.

[15] Prasītāja lūdz atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese B/, ir prasītājas atsevišķā manta.

No lietai pievienotajiem dokumentiem izriet, ka 1992.gada 8.septembrī /pers. T/ vērsusies Dzīvokļu celtniecības kooperatīvā "Lielupe" ar iesniegumu, lūdzot /pers. T/ iemaksāto paju par dzīvokli /adrese B/, nodot prasītājai /pers. A/, un Dzīvokļu celtniecības kooperatīvā "Lielupe" izziņa apstiprina, ka /pers. U/ kā /pers. T/ pārstāve pilnībā ir apmaksājusi minētā dzīvokļa bilances vērtību *(lietas 39., 40.lapa)*, un prasītāja /pers. A/ dzīvojamo telpu apmaiņas kārtībā ir sākusi dzīvot minētajā dzīvokli *(lietas 41.lapa)*.

1993.gada 17.martā prasītājai izsniegta īpašuma tiesību uz dzīvokli /adrese B/, reģistrācijas pagaidu apliecība, kurā prasītāja ir norādīta kā minētā dzīvokļa īpašniece *(lietas 41., 42.lapa)*.

2011.gada 7.decembrī prasītāja vērsusies pie valsts a/s "Latvijas Hipotēku un zemes banka" ar pieteikumu privatizācijas sertifikātu pirkšanai izsolē, uzdodot prasītājas kā klientes vārdā iegādāties privatizācijas sertifikātus *(lietas 45.lapa)*, kā arī prasītāja noslēgusi līgumu par privatizācijas sertifikātu pagaidu konta atvēršanu un apkalpošanu *(lietas 45., 56.lapa)*. Lietas materiāliem pievienotie maksājuma uzdevumi apstiprina, ka prasītāja /pers. A/ veikusi nepieciešamos maksājumus privatizācijas sertifikātu iegādei un konta atvēršanai *(lietas 46., 47.lapa)*, kā arī veikusi nepieciešamās darbības un maksājumus informācijas sagatavošanai un saņemšanai un kadastra izziņas saņemšanai par minēto nekustamo īpašumu /adrese B/, no Valsts Zemes dienesta *(lietas 48. – 51.lapa)*.

Lietas materiāliem pievienotais 2011.gada 29.decembra zemes pirkuma līgums Nr.RD-11-1954lī apstiprina, ka prasītāja iegādājusies zemes gabala /adrese/0/244990 domājamās daļas, un pirkuma maksa noteikta LVL 224,00 jeb 8,00 sertifikāti *(lietas 52.lapa)*.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka 2011.gada 29.decembra zemes pirkuma līgums ir noslēgts laikā, kad starp prasītāju un atbildētāju jau bija noslēgts līgums par visas laulāto mantas šķirtību, savukārt īpašuma tiesību uz dzīvokli /adrese B/, reģistrācijas pagaidu apliecība prasītājai izsniegta pušu laulības laikā, kad starp pusēm pastāvēja laulāto likumiskās mantiskās attiecības.

Civillikuma 117.panta regulējums, pastāvot laulības līgumā noteiktajai visas laulāto mantas šķirtībai, atļauj katram laulātajam ne vien paturēt viņam pirms laulības piederējušo mantu, bet arī laulības laikā to patstāvīgi iegūt, lietot un ar to rīkoties neatkarīgi no otra laulātā.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka tiesas rīcībā nav pierādījumu, kas ļautu izdarīt secinājumu, ka nekustamā īpašuma /adrese B/, iegādē, kas iegūts laulības laikā, ar saviem līdzekļiem vai savas darbības palīdzību būtu piedalījies atbildētājs /pers. B/, tiesa secina, ka minētais nekustamais īpašums nav iegūts nedz kopīgi, nedz par abu laulāto līdzekļiem vai ar atbildētāja /pers. B/ darbības palīdzību. Ievērojot minēto, kā arī ņemot vēra to, ka laulības līgumā laulātie šo nekustamo īpašumu noteikuši kā prasītājas atsevišķo mantu, tiesa, pamatojoties uz Civillikuma 89.panta pirmo daļu un 91.panta pirmās daļas 1.punktu, atzīst, ka prasītājas prasība par nekustamā īpašuma /adrese B/, atzīšanu par prasītājas atsevišķo mantu ir pamatota un apmierināma.

[16] Civillikuma 100.panta pirmā daļa noteic, ka viena laulātā manta neatbild par otra laulātā saistībām. Ja par viena laulātā parādiem vērsta piedziņa uz otra laulāto atsevišķo mantu, pēdējais var prasīt, lai šo mantu atsvabina no piedziņas, kā to noteic Civillikuma 100.panta otrā daļa.

Pamatojoties uz Civillikuma 100.panta pirmo un otro daļu, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas prasījumu atsvabināt nekustamos īpašumus /adrese E/ un /adrese/ no parādu piedziņas izpildu lietā Nr.00458/086/2009, dzēšot attiecīgās piedziņas atzīmes zemesgrāmatā.

[17] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma 33.pants noteic, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu 977,92 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,96 *euro*. Tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.pantu, atzīst, ka minētie tiesas izdevumi ir piedzenami no atbildētāja /pers. B/ par labu prasītājai /pers. A/. Lai gan prasība apmierināta pilnā apmērā, tiesas ieskatā minētos tiesas izdevumus par labu prasītājai nav pamata piedzīt no a/s "Reverta", kura pēc būtības ir piedzinējs lietā par parāda piedziņu no atbildētāja /pers. B/.

[18] Bez tam, ņemot vērā to, ka lietas iztiesāšanas gaitā radušos tiesas izdevumu faktiskais apmērs ir 23,85 *euro*, no kuriem prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi 10,96 *euro*, atbilstoši Civilprocesa likuma 39., 42. pantam, no atbildētāja /pers. B/ valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 12,89 *euro* apmērā (23,85 *euro* - 10,96 *euro* = 12,89 *euro)*.

[19] Civilprocesa likuma 204^1.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 189. – 195., $204.^1$, pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt.

Atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese E/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/(kadastra Nr./numurs F/) ir /pers. A/, /personas kods/, atsevišķā manta.

Atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese B/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/(kadastra Nr./numurs G/) ir /pers. A/, /personas kods/, atsevišķā manta.

Atsvabināt nekustamo īpašumu /adrese E/ (kadastra Nr./numurs F/) no parādu piedziņas Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. /numurs/ zvērināta tiesu izpildītāja /pers.C/ lietvedībā esošajā izpildu lietā Nr.00458/086/2009, un dzēst Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/(kadastra Nr./numurs F/) II daļas 2.iedaļā uz nekustamo īpašumu /adrese E/ ierakstīto piedziņas atzīmi.

Atsvabināt nekustamo īpašumu /adrese B/ (kadastra Nr./numurs G/) no parādu piedziņas Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. /numurs/

zvērināta tiesu izpildītāja /pers.C/ lietvedībā esošajā izpildu lietā Nr.00458/086/2009, un dzēst Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/(kadastra Nr./numurs G/) II daļas 2.iedaļā uz nekustamo īpašumu /adrese B/ ierakstīto piedziņas atzīmi.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu /pers. A/, /personas kods/, valsts nodevu 977,92 *euro* (deviņi simti septiņdesmit septiņi *euro* un deviņdesmit divi centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,96 *euro* (desmit *euro* un deviņdesmit seši centi).

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,89 *euro* (divpadsmit *euro* un astoņdesmit deviņi centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā:

Saņēmējs	Tiesu administrācija
Reģistrācijas Nr.	90001672316
Konta Nr.	LV51TREL2190458019000
Saņēmēja iestāde	Valsts kase
BIC kods	TRELL22
Maksājuma mērķis	ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā C30578616.

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izskaidrot /pers. B/, ka pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa notecējuma valsts labā piedzīto tiesas izdevumu samaksu apstiprinošs dokuments nekavējoties jāiesniedz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā (Abrenes ielā 3, Rīgā), pretējā gadījumā spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 2.novembris.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* I.Pujate

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas
tiesnese I.Pujate
Rīgā 2016.gada 2.novembrī